

Disputatio juridica inauguralis continens theses sive quaestiones juris quasdam illustres

<https://hdl.handle.net/1874/343276>

DISPUTATIO JURIDICA
INAUGURALIS,
CONTINENS

Thefes five Quæstiones-Juris
Quasdam Illustres,

Q U A M,
PRÆSIDE DEO TRIUNO.
Auctoritate Magnifici D. Rectoris,

JOANNIS GEORGII GRÆVII

Politices, Eloquentiae & Historiarum Professo-
ris Ordinarii,
NEC NON

*Amplissimi Senatus Academici consensu, Nobilissimæque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS

Summisque in UTROQUE JURE Honoribus atque immu-
nitatibus Privilegiis ritè & legitimè consequendis,

Eruditorum examini subjicit

ANTONIUS CASP. ELVERFELT. Osnab. Westph.

A. D. 22. Septemb. horis locoque solitis.

TRAJECTI ad RHENUM,

Ex Officinâ FRANCISCI HALMA, Academiae
Typographi, clō lbc xc.

DEO

FAUTORIBUS

A C

AMICIS

SACRUM.

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cjs lcc xc.

DISPUTATIO JURIDICA

INAUGURALIS

CONTINENS

Theses sive Quæstiones-
Juris quasdam Illustres.

THESIS I.

Veritur an mutus pacisci prohibeatur?
Negatur? quia potest mentem exprime-
re, vel scripto, vel alio signo, quod ad pa-
ciscendum sufficit, *l. 2. §. 1. ff. de pact.*
Sic nec prohibetur surdus, nam & hic
mentem etiam si omnino surdus, vel vo-
ce, vel scripto, vel alias exprimere
potest *l. 48. ff. de O. A.* Stipulari vero
non possunt §. 7. *inst. de Inutil. stipul.* cum

stipulatio non possit confici, nisi, utroque loquente, & altero
interrogante, & altero ad interrogatum respondente. Non
enim ad hanc obligationem constituendam sufficit per literas aut
interrogari, aut respondere, sed verbis utriusque intervenire &
lingua nuncupari necesse est, *vid. l. 1. ff. de V. O. l. 1. §. pen.*
de Obl. Act. in princ. & in §. 1. Inst. d. V. Obl. §. 11. Inst. de inutil.
stipl.

I I.

Fructuarius re fructuaria non modo ipse frui potest, sed &
alteri locare, dummodo sit res quæ locari soleat, seu locatori

4 DISPUTATIO JURIDICA

honeste possit: utputa qui habet usumfructum fundi, recte cum fundum locat. *l. 13. §. ult. l. 12. §. 2. l. 15. §. 4. § 5. l. 27. §. 1. l. 58. in pr. ff. de usuf.* item locare debet tanquam fructuarius, non vero tanquam rei dominus: alioquin deciperet conductorem, qui scire debet se amissurum facultatem percipiendi fructus, si locator morietur *l. 9. §. 1. ff. loc. cond.* potest vendere usumfructum. *l. 35. §. 1. ff. de usuf. l. 66. ff. quib. mod. usuf. amitt.* Donare gratisque concedere, *l. 12. §. 2. de ff. usufr.* Concedere enim nihil aliud est, quam uti frui per alium Proprietarius durante usufructu nihil agere potest in præjudicium fructuarii: ac ne servitutes quidem prædio fructuario acquirere vel imponere, etiamsi fructuarius, consenserit nec vice versa usufructuarius retinere autem non solum potest, sed etiam debet adeo ut si non utendo servitutes amiserit, eo nomine teneatur, Domino proprietatis, *l. 15. §. ult. ff. de usufr.* conductorem expellere fructuarius potest, qui ante constitutum usumfructum prædium conduxerat. *l. 59. §. 1. ff. d. t.*

III.

Qr. an cautio fructuaria à testatore remitti possit? sunt qui affirmativam, sunt & alii qui negativam sententiam assumunt, inter quos Pertz. in *C. ad rit. de usufr. item Zoef.* & alii, cui posteriori sententiæ & ego adstipulor, & quidem propter *l. 6. ff. ut in poss. legat. l. pen. C. cod. l. 1. C. de usufr. § hab.* quæ sententia etiam usu forensi rebusque judicatis confirmata est *Gail. 2. obs. 143. n. 1. § 12.* Et ne detur occasio delinquendi in præjudicium hæredis, facile enim, amoto cautionis metu, inviteretur fructuarius ad male utendum re fructuaria: si ergo testator de facto in testamento suo remisit cautionem, nihil ominis fructuarius, cui relictus est usufructus, eam præstare tenetur, *l. 1. C. de usufr.* ratio est, quia nemo in testamento suo cavere potest, ne leges in testamento suo locum habeant. *l. 55. ff. de leg. 1. Gail. hb. 2. Obs. 44.* Ab hæredo remitti potest, quia hæc cautio in favorem hæredis, est introducta, & quilibet favori suo pro se introducto renunciare potest. *l. 51. C. de Episc. & Cleric. l. pen. C. de pactis.*

Ad

VI.

Administratores civitatum contrahendo mutuuum, eatenus obligant civitatem, quatenus pecuniam in civitatis utilitatem versam esse probaverit creditor, *l. 27. ff. de reb. cred. Nov. 120. c. 6. §. 3. Bach. ad Trent. V. 1. pag. 757. Los. de jure univers. part. 3. c. 4. n. 7.* qui tamen hanc *l. 27.* non extendit extra mutuuum, & sufficit semel in utilitatem civitatis versam esse, licet ex post facto ista utilitas defierit esse *arg. l. 10. §. 1. l. 12. §. ult. & l. 52. §. ult. ff. de Negot. gest. l. 11. §. penult. l. 47. §. 1. ff. de solut. vid. Hahn ad Wisenb. in tit. de Negot. gestu & hæc probatio creditori non erit difficilis, si instituat actionem contra administratores, qui si expedient se nomine civitatis mutuuum contraxisse, & pecuniam in ejus utilitatem impendisse, hanc exceptionem probare debent, *arg. l. 19. ff. de prob. Magnif. Dn. Struo. Exerc. 16. th. 18. & 19. Magnificus Dn. Mollenbecius in suis Divis. cent. 1. Divis. 100. add. 6. in fin.* alioquin ipsi soli, qui contraxerunt, tenebuntur, nisi hoc iis quibus alias simpliciter administratio permittitur, specialiter concessum fuerit *l. 13. princ. ff. de inst. act. vel nisi ab iis contractum sit, qui communitatis corpus vel totum, repræsentant in contrahendo civitatem l. 15. ff. quod vi aut clam. ibid. Zoes. ad l. 27. n. 14.* potest tamen civitas si læsa sit, ad exemplum Minorum implorare restitutionem in integrum *l. pen. C. quib. ex caus. maj. l. pen. C. de jure Reipubl. nam eadem ratione qua tenentur administratores civitatum, obligantur etiam tutores & curatores minorum l. 3. C. quand. ex fact. Tut. &c.**

V.

Qr. an societas omnium bonorum tacite contrahi possit, in qua scilicet omnia communicentur? Affirmo, quia animo inter eos convenit, tum consensu contracta intelligitur *l. 4. ff. de Societ. junct. l. 1. §. 3. l. 2. ff. de part. l. 2. ff. de Obl. & Act. Vid. Vinn. ad inst. de Societ.* unde apparet si duo fratres ætate majores simul

6 DISPUTATIO JURIDICA

habitantes ex indivisa hæreditate lucrati fuerint, & sibi invicem rationes non reddiderint, præsumitur tamen tacite inter eos contracta societas, & omnia erunt communia.

V I.

An venditori rei mobilis, etiam competat beneficium legis secundæ *C. de rescind. vend.*? Affirmatur, tum quod in eo sit eadem, & humanitatis & hujus legis ratio, tum quod Imperatores generalem rei mentionem faciunt, tum quod non tam qualitas rei; quam damnum venditoris spectetur.

V I I.

An abemptione perfecta contrahentes alterutro invito resilire possunt cum dispendio arrharum? & hoc Negandum statuo, cum ab emptione & venditione nudo consensu perfecta licet alterutrum contrahentium poeniteat, minime recedere liceat, nequidem cum arrharum jactura, sed præter arrharum amissionem, vel restitutionem, ad adimplendum contractus agendum est. *l. 2. C. quand. lic. ab empt. reced.* *Vid. Brun. ad l. 17. C. de fid. instr. uti & multis præjudiciis confirmat. Carpz. 7. F. part. 2. const. 33. des. 14. conf. Berlich. decis. 43. item Magnificus Dominus Mollenbecius in Divis. cent. 2. divis. 22. lit. a. & b. add. 3.* Itaque emptor si recuset implere contractum, perdit arrham, & nihilominus ad preti solutionem obligatus est *l. ult. ff. de l. commiss.* & vicissim, venditor, si nolit rem venditam tradere, duplicatas arrhas restituere compellitur, ac insuper ad tradendum vel præstandum id, quod interest, cogi potest actione exempto *l. i. l. 28. ff. de contrab. empt.* Arrha hoc loco est omne id quod datur in signum contractæ vel contrahendæ emptionis, consistens pecunia numerata, & in aliis rebus.

Num

V L I I I.

Num Emphyteuta, qui intra triennium canonem non solvit, emphyteusim amittat, si Dominus ipsi tantundem debeat, quod Emphyteuta paratus est compensare! nostra sententia est compensationis locum esse, nec Emphyteutam jure suo cadere; ubi enim nulla est petitio, nulla est mora, l. 88. de R. 7. nec est in mora qui legitima exceptione se tueri potest. l. 40. ff. de reb. Cred. l. 66. de R. 7. Trent. Vol. 1. Disp. 25. th. 11. Lit. C. & D. Schneidw. ad §. 30. Inst. de act. n. 11. & seqq.

I X.

De interpellatione aliquid disquirere lubet. Est autem interpellatio admonitio, quæ fit testato, solvendi vel accipienda ejus quod debetur l. 122. ff. de V. O. & est duplex judicialis alia, alia extrajudicialis, judicialis interpellatio, quæ contrahitur per litis contestationem quæ est judicialis admonitio & interpellatio, l. 1. & 2. C. de usur. & fruct. legat. Extrajudicialis quæ fit per privatam denunciationem l. 32. ff. de usur. ut autem interpellatio efficax sit ad constituendum quem in mora, requiritur 1. ut interpellatio fiat vel per ipsum adversarium, vel per eum cui id mandavit l. 24. §. 2. ff. de usur. 2. ut interpelletur ipse debitor, absentis enim servus vel Procrator interpellari nequit cum effectu. d. l. 32. §. 1. 3. Ut interpellatio fiat opportuno loco d. l. 32. princ. qualis est domicilium, arg. l. 8. §. 9. ff. de transact. in genere dici potest illum locum esse opportunum in quo quis potest compelli ad solvendum arg. l. 18. princ. ff. de const. pecun. 4. ut fiat opportuno tempore arg. l. 39. ff. de solut. quid si enim ante diem in quo debebat interpellatus fuerit, non constituetur in mora inrerpellatus, quamvis autem alias in jure nostro opportunum tempus habeatur illud, quo viget judiciorum strepi-

8 DISPUTATIO JURIDICA

strepitus, siue tempus non feriatum, hic tamen non obstare puto, quo minus interpellatus feriato tempore constituatur in mora, modo tale sit negotium, quod feriato tempore explicari possit *arg. l. ii. §. 6. ff. ad legem Iul. de adult.* Quid si enim sit tale negotium, quod feriato tempore explicari non possit, puta si Faber vel Operarius Operaretur, eo casu interpellatum in mora constitui non puto. *arg. l. 21. C. de ferrus.*

X.
 Quinto Extrajudicialis interpellatio non constituit interpellatum in mora, quando is tantum ex mero iudicis officio dedet *arg. l. 44. ff. de damn. infect.* 6. Interpellatio debet fieri claris verbis & testato, id est testibus præsentibus, *arg. l. 122. princ. §. 3. ff. de V. O.* nam cum mora in facto consistat, quia magis est facti quam juris. *Vid. Magnificus Dominus Mollenbecius in Divis. cent. 2. divis. 32. add. 1.* etiam probari debet, quæ probatio non commodius fieri potest, quam per interpellationem testato factam, 7. requiritur ut verba interpellantis sint incitatoria, id est, talia quibus serio petit rem *d. l. 32.* si enim simpliciter dixerit judigeo meis nummis, non efficit, ut scire possit debitor se tunc dare oportere, cum illa verba non tam scientiam, quam dubitationem magis involvunt, adeo ut is non censeri debeat interpellatus, atqui in mora positus, quia ex mora debitoris non parvum inferitur præiudicium *l. 91. §. 3. de V. O.* & in illis quæ magni momenti sunt simplex admonitio non obligat monitum *l. 7. in fin. ff. de iur.* 8. denique ut interpellatio, iuste facta, interpellatum constituat in mora, requiritur ut post interpellationem tantum temporis spatium elapsum sit, intra quod illud, de quo interpellatus est, commodè explicari possit, quod tempus iudicis arbitrio temperandum erit, in conditionalibus vero obligationibus, existente conditione, non statim absque interpellatione in mora quem constitui verius est. *Magnificus D. Struv. Exerc. 27. th. 68.*

X I.

Puperes curatorem habentes sine ejus autoritate Jure Civili obligantur. *l. 101. de V. O.* Negativa vero sententia continetur in *l. 3. C. de in integr. rest. ibid. Brun. add. l. quod &* mihi verius videtur, quia minores curatorem habentes non absimiles iis habentur in negotiis contrahendis quibus à Præ-tore Curatoribus datis, bonis interdictum est, ideo autem non videtur mihi probabilis *Cujac. sent. ad d. l. 3.* quasi alienare res suas quidem minor, sine tutoris consensu non possit, obligare autem se ad alienandum possit, hæc enim distinctio & verbis *d. l. 3. C. de in integr. rest.* manifestè refellitur, & ratio qua Imperatores utuntur perspicue probat, quod de una specie dicitur, ad alterum quoque pertinere, qui jus habet personam suam obligandi, ad rem alienandam, ille quoque jus alienandi habet, non enim obligationis summus finis hic solet esse, ut personam nobis obligatam habeamus, sed ut id quod in obligationem deductum est consequamur. *l. 3. de Obl. & Act. l. 3. §. 17. de Verb. Obl.*

X I I.

Legandi licentiam habet quisquis testamenti faciendi jus habet *l. 2. ff. de leg. 1. l. 1. de leg. 3.* nam cui permissum est principale, eidem accessorium non est denegandum, prohibentur autem filii familias, captivi, servi, de statu suo dubitantes, furiosi, prodigi, & similes *l. 1. princ. §. 1. 2. & 3. ff. de legat. 3.* Similiter prohibentur deportati *l. 8. §. 2. qui test. fac. poss.* quod procedit etiam in bonis post deportationem acquisitis *l. 26. de bon. proscr. non obst. l. 22. ff. de mand.* at mulier licet inter viros donare non possit marito, legatum tamen ei relinquere potest, & hæredem instituere *l. 19. C. de legat.* quamvis matrimonium vel una die steterit.

XIII.

An fidei commissum Familiae relictum in infinitum extendi possit? distinguendum id putem si ad certas personas sit restrictum, ultra illas non esse extendendum facile constat *arg. l. 67. § 2. de leg. 2.* At si in rem vel simpliciter sit conceptum, plurimi ad quartum gradum non extendere volunt per *Nov. 159. C. 2. vers. quod autem in verbo post quatuor generationes*, verum uti alias successio, ita nec fidei commissum, quod in familia sine restrictione non est ad certum gradum determinatum, adeoque in perpetuum, voluit manere testator *l. 69. §. 3. l. 78. §. 3. ff. de legat. 2.* neque enim dicta *Nov. 159. C. 2.* extra suos limites extendenda, quippe quae specialiter agit, de casu quo extraneus haeres existit *Quod. de iur. nov. l. 2. C. 12. Sand. l. 4. tit. 5. defin. 4.*

XIV.

Fidejussor potest accedere omni obligationi *l. 1. l. 8. §. 6. ff. de fidejuss.* sive illa re. sive verbis, sive literis, sive consensu fuerit contracta *§. 1. inst. de fidejuss.*, nec tamen principali obligationi, sed etiam accessoriae *d. l. 8. §. ult.* una tamen species obligationis exipitur, nempe cum fidejussor in causa dotis exigitur, qua maritus tenetur soluto matrimonio dotem uxori restituere, pro ea enim vetant constitutiones petere fidejussorem, ne causa perfidiae in conjungio generetur *tot. tit. C. ne fidej. dot. deni. Myns. ad §. 1. Inst. de fidej.*

XV.

Quae an in causa criminali Fidejussor accipi possit? Omnino statuendum puto, eo enim casu quod civiliter agitur ad poenam pecuniariam, Fidejussore enim in tali casu admisso, accusator vel Fiscus de poena pecuniaria fit certior, nec iudicium datione Fidejussoris eludetur sed promovetur potius. Hanc opinionem non

non obscure confirmare videntur *l. 8. §. 5. l. 56. §. ult. de fidej. l. 3. b. 4. 7. §. ult. ff. de cust. & exhib. reor.* Sin autem agatur criminaliter, & ad coercitionem corporalem inutilem esse Fidejussorem cum Vini. & aliis DD. cenſeo, quia nemo est ejus poenæ ſuccedaneus, cujus nulla fieri poſſit reparatio: Huc quoque accedit quod nemo ſit dominus membrorum ſuorum *l. 13. ff. ad acquil. ne conſequenter ad poenam corporalem ſe nemo obligare poſſit, præterea nec juſtitiae ratio patitur, ut is, qui non deliquerit, poenam hujusmodi ſuſtineat. l. 22. C. de poen.*

X V I Fidejuffio cum ſit accessio obligationis principalis, & in accessione non plus eſſe poſſit, quam in principali re *§. 1. Inst. de Fidej.* Sequitur Fidejussorem in durioſam cauſam accipi non poſſe, hoc eſt ut plus debeat vel re, vel tempore, vel cauſa, quam principalis debitor *§. 1. inst. & l. 8. §. illud ff. de Fidej.* nihil tamen prohibet, quo minus efficacius obligetur, veluti per instrumentum guarantigiatum, per hypothecam, per juſ jurandum, per poenæ adjectionem, atque hoc illud eſt quod. DD. non ineliganter exprimunt, cum dicunt Fidejussorem intensive non extensive obligari poſſe.

X V I I Quid an Fidejussor poſſit conveniri ad uſuras, ex cauſa moræ principalis, quæ quaestio non magnam patitur controverſiam quo ad contractus ſtricti Juris, quibus accedit Fidejuffio: nam receptum non teneri ex mora principalis, quod in iis non veniant uſuræ niſi in ſtipulationem deductæ *l. 3. C. de Uſur.* quo etiam facit textus in *l. 22. ff. de Obl. & Act.* ubi Fidejussor non tenetur ad aliam æſtimationem quam quæ fuerit tempore Fidejuffionis, nec debet illi factum imputari principalis, cum alterius condito per alterum non poteſt fieri deterior.

XVII.

An adversus rem judicatam detur restitutio in integrum, propter instrumenta noviter reperta, cum quis ex justa & probabili ignorantia ea non produxit? Affirm. DD. communiter, sed nobis illorum sententia magis arridet, qui contrarium statuunt *l. 4. C. de re judic. l. 12. §. 3. ff. de bon. libert. l. 27. ff. de pen. l. 35. ff. de re jud. l. 27. de excep. rei jud. arg. l. 29. C. de transact. Fach. lib. 1. controv. cap. 51. Harpr. ad Inst. de Exep. §. 5.* Sed nec ob testes alios inventos *junct. l. 25. C. de fid. instrument.* publicè enim interest, sententiam vim & auctoritatem suam conservare, sed tamen casibus quibusdam exceptis; (1) si ex falsis testimoniis vel instrumentis sententia lata sit. *l. penult. C. de transact. l. 33. ff. de re jud.* (2) si dolo adversarii factum sit, quo minus instrumenta ante proferri poterant, *arg. l. 19. C. de transact.* (3) in fisco ob favorem causæ publicæ *l. 35. ff. de re jud. junct. l. unic. C. de sentent. adversus fisco. jur. Wis. ad. ff. de re. jud. n. 2. Treuil. Vol. 2. Dissp. 23. Th. 5. Lit. D.*

XIX.

Quæritur, an Magistratus oppidianus possit perquirere in domibus ministrorum Principis, quæ in oppido ejusque territorio sitæ sunt? Resp. Negando, ubi enim jurisdictio non est fundata, ibi nec perquisitio facienda, hic non est fundata; quoniam illi superioribus tantum sunt subjecti judiciis, ab inferiorum jurisdictione exempti, nec valet objectio, quod licet personæ inhabitantes sint exemptæ, domus tamen sint in territorio oppidi. Regeri si quidem potest, mutatione personæ inhabitantis, rei etiam ipsius conditionem hoc casu mutari, quippe domus tutissimum cuique refugium & receptaculum esse debet, quod dum violatur, ipse qui inhabitat vim atque injuriam patitur *l. 18. ff. de jus vocand.* Quod non tantum de viris est intelligendum sed etiam de eorum relictis viduis, quamdiu alii inferioris jurisdictio- ni subjecto non nupsere *argm. l. 8. de Senat.*

Quæ-

X X.

Quæritur. Et 2. ex hoc fundamento. An Magistratus urbicus possit perquisitionem in domibus Professorum cum effectu at recte permittere. An vero ut perquisitio fieri possit, consensus & jussus Magnifici Domini Rectoris requiratur? prius Negat posterius Affirmat *Dominus Ernestus Chormannus lib. sing. Resp. 11.* In casu diffidii inter Academiam Rostochiensem & Magistratum oppidanum, (ubi quæstionem de clanculariis sartoribus quærendis pertractat) *partim* ob rationes speciales utputa ob transactionem quæ intercessit, distinguentem inter domus privilegiatas, & civico juri subjectas, quæ etiam simul denegat licentiam ejusmodi domus, sine jussu Magnifici Domini Rectoris ingrediendi, tum ob foundationem pontificiam, tum ob Privilegium divi Ferdinandi *partim* ob rationes communes, quod primo perquisitio ad causas civiles pertineat, de quibus solus Magnus Rector jus dicit civibus suis *vi Auth. Hab. C. Ne filius pro Patre* & privilegiorum, quæ Academiæ in foundatione ejus conceduntur, 2. quod licet domus, in territorio illorum sitæ sint, & olim sub juris dictione Oppidani Senatus fuerint, tamen simul atque à Professore vel ab alio Academiæ membro possideri vel inhabitari cceptæ sunt, priorem suam qualitatem deponant, & personam successoris, & inhabitatoris, sequantur. 3. Quod tunc si Magistratui Urbico id liceret, certissime eventurum sit, ut Membris Academiæ falicè vis & injuria inferatur.

X X I.

An convitii veritas excuset à pœna injuriarum? Respondetur cum distinctione, si verum dicet, & interesse Reipublicæ, ut crimen detegatur, & patrocinetur veritas objicienti, injuriarum actione non tenetur *l. 18. ff. de injur. modo*

probare crimen posset, quod probe distinguendum, cum alias convitii veritas injuriantem à pœna non excuset *l. 33. ff. d. t. l. 10. C. eod. l. unic. C. de famos. libell.* ut recte distinguit, *Facin. lib. 9. contr. 10.* eamque distinctionem habet textus *Ordin. Criminal. Carol. V. art. 110. in fin.* Multo minus injuriantem excusat, quod ab alio injurias per famam se audivisse probet, qui nihilominus injuriarum judicio tenetur quod injuriam ab alio dictam propalasse convincatur *arg. l. un. C. d. famos. libell.* *Berlich. pract. conclus. part. 5. concl. 65. n. 51.* *Carpzov. I. F. part. 4. const. 42. def. 5.* sed quæritur. An etiam Concionatores & Sacerdotes injuriarum teneantur, quando in concione certam personam criminis alicujus arguunt? *Affirm. argm. l. 32. ff. d. t. R. 7. zu Augsburg de Anno 1530. §. haben wir item zu Speier de Anno 1542. §. Damit aber Berlich. 5. concl. 59. n. 31. concl. 60.* Ast quoniam susceptum definitumque cursum jam satisfecisse, me ex quæstionum Oceano in portum referam interim candide Lector, non ex ornatu, & elegantia, sed ex innata forsan humanitate hæc theses pondera & mecum cogita.

Non omnia omnibus, non omnes,

Non omnia, nec omnes mihi,

Placent: Et quinam ego Omnibus?

Paucis bonis: Uni Deo

Curo placere. Est sat. Vale.

F I N I S.

COROLLARIA.

I.

Mandator Vulneris cum interdictione, ne occidat? cæde subsecuta, non tamen de cæde de tenetur.

II.

Juramentum metu extortum non obligat jura Naturæ.

III.

Non datur jurisdictio sine mixto imperio.

IV.

Fidejussor qui se obligavit ad majorem summam quam debet principalis, ne quidem ad summa concurrentem obligatur.

V.

Virgo quæ amoris vi capta amanti copiam sui facit, non rectè dicitur meretrix.

VI.

Usucapio non pugnat cum naturali æquitate.

VII.

Emptor hæreditatis non habet jus accrescendi sed manet penes venditorem.

VIII. No.

VIII.
Novatio non praesumitur nisi sit expressa.

IX.
Conducibilis iudicio ingeniosam quam pecuniosam habere uxorem. arg. §. 2. Inst. de Societ.

X.
Tutoris datio neque imperii, neque jurisdictionis sed specialis concessionis.

XI.
Princeps propter utilitatem publicam res privatorum auferre potest.

XII.
Bonafidei possessor rei vindicatione superatus omnes fructus ante litem contestatam consumptos irrevocabiliter suos facit etiamsi ex illis locupletior factus.

TRAJECTO ad RHENUM, No.
Ex Officina FRANCISCI HALMAE, Academicæ
Typographi, cjs lre zc